

programa d'activitats, el servei de gestió discrecional de carteres, els seus recursos propis computables no poden ser, en cap moment, inferiors al 5 per mil del volum de la cartera gestionada.»

Article quart. *Modificació del Reial decret 1333/2005, d'11 de novembre, pel qual es desplega la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en matèria d'abús de mercat.*

Es modifica la lletra d) de l'apartat tercer de l'article 9 del Reial decret 1333/2005, d'11 de novembre, pel qual es desplega la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en matèria d'abús de mercat, que passa a tenir la redacció següent:

«d) Qualsevol persona jurídica o qualsevol negoci jurídic fiduciari en què els administradors o directius o les persones que assenyalen els paràgrafs anteriors siguin directius o administradors; o que estigui directament o indirectament controlat per algun dels anteriors; o que s'hagi creat per a benefici seu; o els interessos econòmics del qual siguin en gran mesura equivalents als dels anteriors.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

El present Reial decret es dicta a l'empara dels títols competencials que preveu l'article 149.1, 6a, 11a i 13a de la Constitució.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat del que disposen l'apartat dos de l'article segon i l'article tercer, que entrarà en vigor dos mesos després de la data esmentada.

Madrid, 16 de març de 2007.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

5742 *REIAL DECRET 306/2007, de 2 de març, pel qual s'actualitzen les quanties de les sancions establertes en el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost. («BOE» 67, de 19-3-2007.)*

La disposició addicional primera del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, autoritza el Govern, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials,

a modificar la quantia de les sancions que estableix el seu article 40, tenint en compte la variació dels índexs de preus de consum.

Aquesta disposició addicional reitera l'autorització que conté la disposició addicional segona de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social, en l'article 37 de la qual s'establien unes quanties sancionadores que van ser mantingudes en el posterior Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per la qual cosa el punt de partida per aplicar l'índex de preus de consum per a les infraccions sancionades per aquesta norma ha de ser el dia 16 d'abril de 1988, data de l'entrada en vigor d'aquella Llei.

No obstant això, des d'aquesta data de 1988 s'han produït diverses modificacions substantives de les infraccions i sancions en l'ordre social, que van ser recollides en el posterior text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, com són: La Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal; el Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors; la Llei 10/1997, de 24 d'abril, sobre drets d'informació i consulta dels treballadors a les empreses i grups d'empreses de dimensió comunitària, i la Llei 45/1999, de 29 de novembre, sobre el desplaçament de treballadors en el marc d'una prestació de serveis transnacional. No obstant això, en totes aquestes normes, els corresponents preceptes relatius a les quanties sancionadores es remeten al que estableix la Llei 8/1988, de 7 d'abril.

La Llei 40/2006, de 14 de desembre, de l'Estatut de la ciutadania espanyola a l'exterior, a la disposició final primera, ha efectuat una nova tipificació i qualificació de les infraccions en matèria de moviments migratoris, però sense afectar les quanties sancionadores.

No succeeix el mateix amb la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, que estableix unes quanties sancionadores diferents, mantingudes en el vigent article 40.2 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost. En la disposició final primera d'aquella Llei s'autoritza el Govern, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, a actualitzar la quantia de les sancions, però sense determinar cap criteri.

Finalment, en el text refós vigent s'han recollit les infraccions i sancions que s'establien a la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, i s'actualitzat les quanties a comptar de la seva entrada en vigor el 6 d'agost de 1999.

La Resolució de la Subsecretaria de Treball i Afers Socials de 16 d'octubre de 2001 no va significar cap actualització de les quanties sancionadores, sinó només la conversió en euros de les quanties vigents en aquell moment.

Per tant, són diversos els percentatges màxims que aplica el Govern per actualitzar les quanties sancionadores per infraccions en l'ordre social:

D'una banda, per a les establertes amb caràcter general, s'aplica l'increment de l'índex general de preus de consum des del 16 d'abril de 1988, data d'entrada en vigor de l'esmentada Llei 8/1988, de 7 d'abril, fins al 31 de desembre de 2006.

D'altra banda, per a les relatives a sancions per infraccions en matèria de cooperatives, s'aplica l'increment de l'índex general de preus de consum des del 6 d'agost de 1999, data d'entrada en vigor de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, esmentada, fins al 31 de desembre de 2006.

Finalment, a les infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals, s'hi aplica l'increment de l'índex general de preus de consum des del 10 de febrer de 1996, data d'entrada en vigor de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, fins al 31 de desembre de 2006.

A fi de simplificar la gestió administrativa, les xifres resultants d'aquests increments s'han rebaixat al múltiple

de 5 inferior i s'ha afegit 1 euro com a diferenciació entre la sanció immediatament inferior i la seva superior.

Encara que l'article 40 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, esmenta les infraccions en matèria de moviments migratoris i treball d'estrangers, cal assenyalar que van quedar derogats els tipus que preveia a l'article 37 amb motiu de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 8/2000, de 20 de novembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. En conseqüència, les quanties sancionadores que es modifiquen ara no poden afectar les establertes en la legislació orgànica esmentada i les seves normes complementàries.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 2 de març de 2007,

DISPOSO:

Article únic. *Actualització de les quanties de les sancions establertes en el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

1. Les quanties de les sancions que preveu l'apartat 1 de l'article 40 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per infraccions en matèria de relacions laborals i ocupació, en matèria de Seguretat Social, en matèria de moviments migratoris i treball d'estrangers, així com les infraccions per obstrucció, queden establertes:

- a) Les lleus, en el grau mínim, amb multes de 60 a 125 euros; en el grau mitjà, de 126 a 310 euros, i en el grau màxim, de 311 a 625 euros.
- b) Les greus, amb multa, en el grau mínim, de 626 a 1.250 euros; en el grau mitjà, de 1.251 a 3.125 euros, i en el grau màxim, de 3.126 a 6.250 euros.
- c) Les molt greus, amb multa, en el grau mínim, de 6.251 a 25.000 euros; en el grau mitjà, de 25.001 a 100.005 euros, i en el grau màxim, de 100.006 a 187.515 euros.

2. Les quanties de les sancions que preveu l'apartat 2 de l'article 40 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals, queden establertes de la manera següent:

- a) Les lleus, en el grau mínim, amb multa de 40 a 405 euros; en el grau mitjà, de 406 a 815 euros, i en el grau màxim, de 816 a 2.045 euros.
- b) Les greus, amb multa, en el grau mínim, de 2.046 a 8.195 euros; en el grau mitjà, de 8.196 a 20.490 euros, i en el grau màxim, de 20.491 a 40.985 euros.
- c) Les molt greus, amb multa, en el grau mínim, de 40.986 a 163.955 euros; en el grau mitjà, de 163.956 a 409.890 euros, i en el grau màxim, de 409.891 a 819.780 euros.

3. Les quanties de les sancions que preveu l'apartat 4 de l'article 40 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per les infraccions en matèria de cooperatives, són:

- a) Les lleus, amb multa de 375 a 755 euros.
- b) Les greus, amb multa de 756 a 3.790 euros.
- c) Les molt greus, amb multa de 3.791 a 37.920 euros.

Disposició transitòria única. *Irretroactivitat.*

Les infraccions comeses fins al dia d'entrada en vigor d'aquest Reial decret se sancionen de conformitat amb les quanties sancionadores previstes amb anterioritat a aquesta data.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i és aplicable a totes les infraccions que es cometin a partir d'aquesta data.

Madrid, 2 de març de 2007.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Afers Socials,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

CAP DE L'ESTAT

5825 *LLEI ORGÀNICA 2/2007, de 19 de març, de reforma de l'Estatut d'autonomia per a Andalusia.* («BOE» 68, de 20-3-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Andalusia, al llarg de la seva història, ha forjat una robusta i sòlida identitat que li confereix un caràcter singular com a poble, assentat des d'èpoques mil·lenàries en un àmbit geogràfic diferenciat, espai de trobada i de diàleg entre civilitzacions diverses. El nostre valuós patrimoni social i cultural és part essencial d'Espanya, en la qual andalusos i andaluses ens reconeixem, i compartim un mateix projecte basat en els valors de justícia, llibertat i seguretat, consagrats en la Constitució de 1978, baluard dels drets i llibertats de tots els pobles d'Espanya.

Andalusia ha compilat un ric patrimoni cultural per la confluència d'una multiplicitat de pobles i de civilitzacions, i ha donat un abundós exemple de mestissatge humà a través dels segles.

La interculturalitat de pràctiques, hàbits i formes de vida s'ha expressat al llarg del temps sobre una unitat de fons que aplega una pluralitat històrica, i es manifesta en un patrimoni cultural tangible i intangible, dinàmic i canviant, popular i culte, únic entre les cultures del món.

Aquesta síntesi perfila una personalitat andalusa construïda sobre valors universals, mai excloents. I és que Andalusia, assentada al sud de la península ibèrica, és un territori de gran diversitat paisatgística, amb importants cadenes muntanyoses i amb gran part del seu territori articulat al voltant i al llarg del Guadalquivir que, obert a la Mediterrània i a l'Atlàntic per una dilatada façana marítima, constitueix un nexu d'unió entre Europa i el continent africà. Un espai de frontera que ha facilitat contactes i diàlegs entre nord i sud, entre els arcs mediterrani i atlàntic, i on s'ha configurat com a fet diferencial un sistema urbà mesurat en clau humana.